

प्रजानामेव भूत्यर्थं स ताभ्यो बलिमग्रहीत् ॥ १८८ ॥
 सहस्रगुणमुत्तमशुभादने हि रसं रविः ॥ १८९ ॥
 सेनापरिच्छदस्तस्य द्वयमेवार्थसाधनं ॥ १९० ॥
 शास्त्रेष्वकुण्ठिता बुद्धिर्भौर्वी धनुषि चातता ॥ १९१ ॥
 तस्य संवृतमन्त्रस्य गूढाकारेङ्गितस्य च ॥ १९२ ॥
 फलानुमेयाः प्रारम्भाः संस्काराः प्राक्तना इव ॥ १९३ ॥
 जुगोपात्मानमत्रस्तो भेजे धर्ममनातुरः ॥ १९४ ॥
 अगृधुराददे सोऽर्थमसक्तः सुखमन्वभूत् ॥ १९५ ॥
 ज्ञाने मौनं क्षमा शक्तौ त्यागे श्लाघाविपर्ययः ॥ १९६ ॥
 गुणा गुणानुबन्धित्वात्तस्य सप्रसवा इव ॥ १९७ ॥
 अनाकृष्टस्य विषयैर्विधानां पारदृशूनः ॥ १९८ ॥
 तस्य धर्मरतेरासीद्भृङ्गत्वं जरसा विना ॥ १९९ ॥
 प्रजानां विनयाधानाद्रक्षणाद्भरणेन ॥ २०० ॥
 स पिता पितरस्तासां केवलं जन्महेतवः ॥ २०१ ॥
 स्थित्यै दण्डयतो दण्डयान्परिनेतुः प्रसूतये ॥ २०२ ॥
 अप्यर्थकामौ तस्यास्तां धर्म एव मनीषिणः ॥ २०३ ॥
 दुदोह गां स यज्ञाय शस्याय मघवा दिवं ॥ २०४ ॥
 सम्पद्विनिमयेनोभौ दधतुर्भुवनद्वयं ॥ २०५ ॥
 न किलानुययुस्तस्य राजानो रक्षितुर्यशः ॥ २०६ ॥
 व्यावृत्ता यत्परस्वेभ्यः श्रुतौ तस्करता स्थिता ॥ २०७ ॥